

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/339/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214211928
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7214211928.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. C. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. - M. Č..V.. XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice IV dieťaťa rodičov A. C. rod. Z. nar. X.X.XXXX bývajúcej na L. F.. Č.. XXX/X v J. E. zastúpenej JUDr. Tomášom Petraškom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Alžbetinej ulici č. 3 v Košiciach a M. C. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. - M. Č.. V.. XXXX zastúpeného JUDr. Slavomírou Huszthyovou advokátkou so sídlom Za amfiteátrom č. 10 v Košiciach v konaní o zrušenie predbežného opatrenia taktó

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh matky na zrušenie predbežného opatrenia vydaného Okresným súdom Košice II 31.10.2014 č.k. 23P 114/2014-90 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 26.1.2015 č.k. 7CoP 20/2015-118, ktorým bol maloletý M. predbežne zverený do osobnej starostlivosti otca na základe psychologického vyšetrenia maloletého psychologičkou O.. Z. E. dňa 20.10.2014, z ktorej vyplynulo, že matka maloletého udrela po líci, čím mu spôsobila modriny, a preto bol doporučený styk maloletého s matkou len za prítomnosti otca, do preverenia psychického stavu matky. V návrhu na zrušenie tohto predbežného opatrenia, ktorý podala matka 29.5.2015 uviedla, že už v čase predbežného zverenia maloletého M. do osobnej starostlivosti otca neexistovali dôvody pre takéto rozhodnutie, pretože v súčasnosti v prebiehajúcom konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností pod sp. zn. 23P 114/2014 bol podaný znalecký posudok znalkyňou O.. N. A. pod č. 11/2015, z ktorého vyplýva, že maloletý prejavuje k obom rodičom priaznivé emočné nastavenie a pozitívne citové väzby. Jej výchovný štýl, ako matky, bol znalkyňou charakterizovaný ako priateľský, kontrolujúci, ona bola hodnotená ako trpezlivá, viac ochranárska, spôsobilá sa o dieťa riadne postarať. Matka konštatovala v návrhu, že jej styk s maloletým je úplne obmedzený, vykonávaný pod kontrolou otca a vychovateľky v obývačke alebo v detskom kútiku nákupného centra. Vyjadrila názor, že jej vzťah s maloletým musí byť zachovaný a podporovaný najmä s ohľadom na zlý zdravotný stav otca (svalovú dystrofiu), pretože v prípade otcových zdravotných obtiaží, maloletý nebude mať vytvorenú väzbu na matku ako na druhého rodiča. Uviedla, že je nezamestnaná, evidovaná v zozname nezamestnaných, žije v nájme u svojej priateľky v M. a už dlhšiu dobu má partnera, ku ktorému sa v septembri 2015 má odsťahovať do obce K., do jeho rodinného domu. Súd prvého stupňa návrh matky zamietol podľa §-u 77 ods. 2 O.s.p. s odôvodnením, že dôvody, pre ktoré bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca nepominuli, čoho dôkazom je aj znalecký posudok O.. N. A. č. 11/2015, v ktorom znalkyňa uviedla, že matka neprejavuje skutočný záujem o maloletého, nemá v preferencii hodnôť svoje deti ale partnerské vzťahy, voči maloletému M. sa správala počas vyšetrenia neosobne, s menším prejavom emotivity a láskavosti, než to býva u detí v jeho veku a nepreukázala presvedčivé správanie sa voči nemu, ktoré iba slovné deklarovala. Rovnako jej tvrdenia o podmienkach bývania neboli preukázané a z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že osobnostné predpoklady otca na zabezpečenie všestrannej starostlivosti o maloletého sú podstatne lepšie ako u matky.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu na predbežné zverenie maloletého M. do jej osobnej starostlivosti vyhovel. Vytkla konajúcemu súdu, že súd prvého stupňa vychádzal pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia, ktorým zveril maloletého M. do výlučnej osobnej starostlivosti otca a taktiež pri rozhodovaní o zrušení tohto predbežného opatrenia na základe jej návrhu výlučne zo subjektívnych tvrdení otca a neobjektívnych dôkazov (lekárska správa M.. A. O. a psychologičky O.. Z. E.), ktorých výsledok ovplyvnil otec maloletého. Rovnako mu vytkla, že nevykonával dokazovanie napriek tomu, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré môžu byť začaté aj bez návrhu, je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, hoci ich účastníci nenavrhli. Taktiež mu vytkla, že pri rozhodovaní neprihliadal na záujmy maloletého M. a na jeho právo na osobný vzťah a pravidelný styk aj s matkou. V každom prípade mal upraviť jej styk s dieťaťom, ktorý jej otec maloletého úplne znemožňoval, neposkytoval jej informácie o zdravotnom stave maloletého a iba po uplynutí určitého času jej dovolil stretávať sa s maloletým iba pod svojím dohľadom a dohľadom opatrovateľky. Vyjadrila tiež názor, že súd prvého stupňa mal prípadne zveriť maloletého do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, vychádzajúc zo znaleckého posudku O.. A., ktorá doporučila starostlivosť obidvoch rodičov. Skonštatovala, že postupom súdu prvého stupňa bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces najmä preto, že napadnuté uznesenie je zmätočné a nepreskúmateľné, nakoľko nie je riadne odôvodnené a nie je z neho možné zistiť, ako úvahou sa súd riadil pri rozhodovaní o jej návrhu. Navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zrušiť, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky konštatoval, že napadnuté uznesenie je vecne správne a správne odôvodnené. Uviedol, že konajúci súd sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal so všetkými podstatnými a relevantnými argumentami matky a dal na ne jasnú, zreteľnú a dostatočnú odpoveď. Poukázal na správu kolízneho opatrovníka podanú v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletého, v ktorom kolízny opatrovník zhodnotil výchovné prostredie a bytové pomery matky ako nestabilné a doporučil zveriť maloletého M. do jeho osobnej starostlivosti. Vyjadril tiež názor, že záujem matky o dieťa je iba predstieraný, pretože matka v skutočnosti s maloletým M. trávi veľmi málo času, hoci jej on stretnutia s maloletým, keď o to požiada umožňuje. Naposledy navštívila maloletého M. 16.7. a bola s ním od 9.30 hod. do 11.30 hod.. Predchádzajúca návšteva maloletého sa realizovala tri týždne pred týmto dňom. Poukázal aj na častú zmenu partnerov matky. Navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolania matky preskúmal napadnuté uznesenie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa §-u 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa rozhodol správne, ak nevyhovel návrhu matky na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti otca, pretože pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky, nakoľko práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, najmä maloletého M., nie sú ohrozené. Z preskúmaného spisu nepochybne vyplýva, že starostlivosť o maloletého M. je spontánne a riadne zabezpečovaná otcom, ktorý mu poskytuje stabilizované výchovné prostredie a ďalšia ingerencia súdu vo forme ďalšieho predbežného opatrenia v súlade s návrhom matky, nie je opodstatnená. Z preskúmaného spisu rovnako nepochybne vyplýva, že obidvaja rodičia prejavujú záujem o maloletého s cieľom osobne sa o neho starať, ale posúdenie, ktorý z rodičov má lepšie osobnostné a materiálne predpoklady pre výkon osobnej starostlivosti o maloletého, resp. posúdenie striedavej osobnej starostlivosti o dieťa nemôže byť predmetom dokazovania pri rozhodovaní o predbežnom opatrení, v ktorom sa dokazovanie spravidla nevykonáva, preto je odvolacia námietka matky v tomto smere neopodstatnená. Až konečné rozhodnutie vo veciach ako výsledok dokazovania zohľadní, ktoré skutkové okolnosti boli dôležité pre rozhodnutie

o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Skutočnosti uvádzané matkou v návrhu a v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa ako aj vo vyjadrení otca a kolízneho opatrovníka, sú nepochybne relevantné pre rozhodnutie vo veci samej (vytýčené pojednávanie na 2.10.2015), nie však pre opätovné nariadenie predbežného opatrenia. Pretože v konaní vo veci samej je vytýčený termín pojednávania o týždeň od rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom bolo vykonané rozsiahle dokazovanie vrátane znaleckého posudku, je dôvodný predpoklad vyhlásenia rozhodnutia, odvolací súd nevyhovel návrhu matky na úpravu jej styku s maloletým ani návrhu na predbežné zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti, nakoľko rozhodnutím vo veci samej nariadené predbežné opatrenie zanikne. Vychádzajúc zo skutkového stavu vyššie uvedeného, odvolací súd mal preukázané, že neexistovali žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali vyhoveniu návrhu a pretože súd prvého stupňa správne rozhodol podľa §-u 102 ods. 1 O.s.p. a odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, preto ho podľa §-u 219 ods. 1 potvrdil a podľa ods. 2 sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.